

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Марија Ивановић бранилац оптуженог Радојчића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, а на данашњем главном претресу мењаће и адв. Војислава Вукотића браниоца оптуженог Крњајића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповћа, Гордана Живановић бранилац опт. Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.

Приступио је сведок Горан Јеремић, а није приступио сведок Милорад Бастаја, а Служба за откривање ратних злочина обавестила суд да је одлазила поводом уручења позива на адресу овог сведока, да је сведок болестан и да ће накнадно доставити медицинску документацију.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 40 минута.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК ГОРАН ЈЕРЕМИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, од оца Јовице, по занимању сте радник, адреса Београд, Палисадска 2, део 5.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Други део број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други део број 5, рођени сте у Бачинцима, општина Шид?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења 1961.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: 1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у сродству са неким од оптужених Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам.

Са личним подацима као на записнику из истраге Ки.В.7/2007 од 07.09.2007.године, са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јеремићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Заклетва за сведоке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас слабо чујем, а само кад положите заклетву ако има нека столица да седнете па ћемо Вас јасније чути.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту столица да седнете?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете. Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам ја прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим дешавања тамо у селу Ловас у том периоду противзаконита затварања цивилног становништва, телесна повређивања, убиства цивила и трећи део те оптужбе је страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Ви сте већ давали исказ, први пут сте дали исказ пред Управом криминалистичке полиције 07.11.2006. године и испитивао Вас је истражни судија овог суда 07.септембра 2007. године. Испричаћете суду шта је у вези свега овога Вама познато пошто из ових Ваших ранијих изјава произилази да сте у том периоду били тамо и да имате неких сазнања. Изволите.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам стварно, па не знам шта бих причао. Нисам Вас разумео, каква сазнања и шта у ствари ја треба да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта је предмет оптужбе.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па чуо сам шта је предмет али не знам шта бих ја требао да износим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, остајем, претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да испричате суду укратко оно што сте већ раније причали због јавности овог главног претреса?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ја бих да ако ме неко пита нешто да одговорим, а мислим стварно не знам шта бих сам причао, нисам

Вас разумео, до сад пита ме нешто, ја одговорим ако знам, ако не знам ок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само подигните тај микрофон, ја не знам да ли се Ви добро чујете. Можете ово или да смањите или угасите јер. Добро, пошто Вас је тужилац предложио за сведока, он ће Вам први постављати питања, а после ће странке и други учесници у поступку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Ваших исказа што Вам је судија предочила произилази да сте Ви били добровољац, па нам опишите како сте постали добровољац и како се звала та јединица у којој сте Ви били добровољац?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добро, то је већ боље. Добровољац сам постао зато што сам отишао добровољно тамо да браним народ наш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте отишли прво, ко Вас је звао, с ким сте се срели па Вас позвао или разговарали, како сте сазнали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ја сам се самовољно јавио, мислите директно баш на Ловас само?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уопште као добровољац, почетак?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па јавио сам се сам гледајући на ТВ-у патњу нашег народа ја сам се јавио колико могу да помогнем, колико сам помагао помагао сам. Директно у Ловас сам отишао сам јер сам чуо да, нисам знао да је Ловас у питању али сам чуо да треба да се иде тамо негде ка Славонији, сам сам се јавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се јавили? Јесте ли право у Ловас отишли да се јавите?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам право у Ловас, отишао сам ја мислим у Пазову, Стара или Нова, стварно не могу да се сетим, једна од те две пазове сигурно је била, одред «Душан Силни» и тако сам завршио у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А с ким сте отишли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па са јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте овде «Аждају», да га зову Аки.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, покојни Аки, он ми је био командант, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам он говорио о тим добровољцем или?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па добро, и пре тога смо били заједно, није ме он подговорио, нормално сви смо се ми срели тамо, није имао нико да утиче на мене.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим да Вас је подговорио, него да Вам је причао о томе па да сте чули, тако сте у овим изјавама говорили.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Причали смо, нормално да ће да се иде негде, нисам знао директно да је Ловас, први пут сам чуо и видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Где су се прво добровољци окупили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Окупили смо се у Пазови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Пазови, ко је тамо био?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, аутобусом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме сте се тамо јавили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па Акију, он је био командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је то било?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то било? Је ли то повезано било са неком странком или како?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То стварно немам појма, ја сам био Шешелов добровољац и мислим да је ту Јовић био али мислим ја стварно немам са том странком ништа пошто сам ишао директно у јединицу са Акијем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И добро, из те Пазове где сте онда отишли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па у Шид, тамо ваљда нас уписали и после тога у Товарник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли задужили униформе негде?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Униформу сам имао своју претходну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овим претходним изјавама рекли сте да сте у Шиду задужили униформу.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, у Шиду су задуживали униформе или оружје ко није имао, а ја нисам имао потребе да задужим зато што сам имао своју.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и колико је ту сад било припадника тог одреда с којима сте Ви даље отишли у Товарник?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То стварно се не сећам, десет, петнаест, двадесет, мислим стварно не могу да се сетим број.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико можете да се сетите, јесу ли били два, три или сто или петнаест, двадесет као што кажете?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па негде између два, три и сто, рецимо двадесет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим питање је мало незгодно зато што никад у животу нисам бројао јединицу колико има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви кажите колико се сећате, немојте стално да коментаришете, нема потребе, разумете. Ја добро схватам шта Ви причате. Колико сте остали у Товарнику?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим ноћ само једну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви учествовали у том заузимању Ловаса?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисмо, ми смо дошли у центар негде, не знам ни ја, дванаест, у Ловасу, дотле је већ све било чисто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је било за време напада?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, нисам био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам неко казао заузели смо, борили се или заузели смо, нисмо се борили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, мени није. Ишао сам тамо где и сви и то је то конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било онда кад сте стигли у Ловас прво шта се дешавало? Јесте ли ту задужили наоружање?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У задрузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У задрузи. Ко вам је давао наоружање?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сад не могу да се сетим стварно ко је дао, знам да сам ту узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим мало гласније јер окривљени су у оном другом делу неће Вас чути.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви задужили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па у почетку «паповку», а после сат-два аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте прво радили кад сте добили наоружање да ли се сећате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па дошло је до неке пуцњаве па сам пошо тамо и ушао у једну кућу, пео се горе на таван, тако ја и још пар њих, углавном дошло је до тог контакта и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли се утврдило ко је пуцао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисмо нашли никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте никог нашли. А шта вам је био први задатак после тога да ли се сећате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, мислим да смо ја и Аки ишли једног човека довели тамо, тад није била милиција формирана него

нека кућа, са његовом пушком да је преда тамо, то ми је био први задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли и од других скупљали оружје?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па у пар случајева да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми како сте знали да су то куће где су Хрвати?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте одузимали оружје од Срба или од Хрвата?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па од Хрвата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте знали које су хрватске куће, тек сте дошли? Јесу ли биле некако обележене?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нису, нису биле обележене али не могу да се сетим стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су, мештани хрватске националности да ли су они били обележени, да ли су имали неке траке, да ли се тога сећате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, виђао сам понеког са тракама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли виђали на кућама да су истакнуте беле траке или слично?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па оно, сад да Вам кажем то је отприлике нормално кад се уђе у село које није очишћено да се српске се куће обележе. У неком селу буду отворене капије, у неком селу буде нешто обележено, то је у ствари стандардно да не би нормално и трошили време и улазили у српске куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За српске, а јесу ли хрватске куће биле обележене?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја сам Вам рекао моје сазнање, тражите конкретно добили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад је та милиција, кажете у том самом почетку милиција није била формирана, како је уопште функционисало после тога, после вашег доласка?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па немам то сазнање, ја сам рекао није зграда која се звала милиција није била тог тренутка, а нисам рекао за милицију да није формирана, то стварно немам сазнање зато што моје је било да чувам стражу, откуд знам то је у суштини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Докле сте чували стражу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па сад, временски мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Јесте ли имали неко друго задужење?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли возили некога од ту функционера у месту?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, јесам једно време возио директора задруге Љубана и тако неке пословне партнере ако дође одвезем га за Србију и вратим назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас ни ја чак не чујем, мало гласније.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесам возио Љубана неки пут и пословни партнер неки ако дође у задругу возио сам га до Србије и назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објасните ми шта је Љубан био.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Директор задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Задруге, је ли имао нека војна задужења? Кад сте га возили морали бисте да знате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па кад сам га ја возио био је у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад га нисте возили да ли је некад био у униформи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па слабо смо имали контакт да се виђамо зато што сам ја био на другој страни села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми како је функционисала власт? Мислим, нисте ми ни ово довољно објаснили како то сад Ви возите директора задруге, Ви сте војно лице, добровољац, а директор задруге кажете да не знате да је имао војна задужења, како сад Ви њега возите?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па стварно не знам како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је одредио, ко Вас је задужио?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно не знам, значи одговорио бих Вам али не знам шта бих Вам одговорио на то јер стварно не знам ко ми је рекао е вози Љубана или вози онога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Вас човек пита Ви не знате, да ли сте знали где возите?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знали сте, добро, да бар нешто знате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ја мислим да сам и до сад знао све што сте питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли знате нешто о постављању неких мина да сте Ви ту нешто видели у вези са тим?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, једном приликом враћао сам се из Шида, ја и Аки покојни и били смо заустављени на уласку у Ловас, што то тад нормално није била, како се каже, пракса и нормално

побунили смо се јер мислим војску никад нисмо сматрали за нешто битно, партизане, и побунили смо се. Међутим они нису дали и откуд знам кога су већ проверили и питали и углавном пустили су нас, сишли смо доле и онда возећи доле према Ловасу видео сам војнике да са леве стране нешто копају, петљају. Отишао сам горе у центар и горе на врху центра смо се срели ја и Аки и био је ја мислим Љубан тамо и речено нам је да не би требали ништа, војска нешто ради, да не би требали да силазимо доле. Ми то нисмо радили, отишао сам даље и то је то моје сазнање о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли тад чули да се постављају мине или видели?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам чуо, нисам чуо ни кад се то десило, значи нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не говорим о догађају на минском пољу, нешто што сте видели да то нешто копају, је ли вам неко казао или сте видели да се постављају мине?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није ми нико рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам Љубан казао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није ми рекао нико нити сам ја видео да се постављају мине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У МУП-у сте рекли овако «После једно километар са леве и десне стране пута видели смо да припадници војске копају у њивама неке рупе, претпоставили смо да нешто минирају. Након доласка у село срели смо Љубана Деветака и питали га шта то војска ради, он нам је рекао да војска нешто минира и да не смемо да се тамо враћамо».

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ту изјаву у таквом контексту ја сигурно нисам дао, дао сам изјаву овако као што сам и Вама рекао. Значи видео сам са леве стране, а не са десне да војска нешто петља. Кад улазите у Ловас то је са леве стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што мислите да је неко другачије написао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам зашто бих мислио али оно што сам изјавио тада то сада исто изјављујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле би они знали да сте уопште срели Љубана ако нисте казали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: А одакле би они знали да сам ја то видео с десне стране, кад сам ја то видео с леве стране војску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте сад за леву и за десну страну, него.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па поента је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је тврдња коју сте изнели да је Љубан казао, сад кажете да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Тужиоче, извините можете само минут. Примедба се односи на то што је у вези са овим питањем сведок већ саслушаван у истрази, то је страна 23, директно питање тужиоца «да ли знате и да ли вам је неко објаснио да војска нешто минира», «није ми, не знам то», «значи то су вам сугерисали», «то су ми сугерисали». Сад то исто понавља и Ви опет инсистирате на полицијску изјаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, то ће сведок да објасни, а то није никакав приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, ово је претрес, на претресу се разјашњава све оно што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да му предочим и једну и другу изјаву, имам на то право, према томе немате шта да приговорате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Могу ли ја да кажем нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ову прву изјаву што сам дао, то је без тужиоца и без икога, то су обични пандури били. Значи они су ту изјаву, ви фактички и не смете да користите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма немојте?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, не би требало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви ћете да ме научите.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, не бисте требали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма ајте молим вас, то је Ваша изјава. Јесте ли је Ви потписали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У реду је, ја кажем али има неслагања зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Јеремићу, то да ли сме или не сме да користи то ће суд да одлучи, Ви одговарајте на питања и појашњавајте везано за Ваша сазнања.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, у реду је, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом поступку, поступку за ратне злочине и за организовани криминал.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Разумем, лоше сам изразио, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овакве изјаве могу да се користи као доказ. Изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересантно о изјави све знате, а шта је било тамо, шта год Вас човек пита то не знате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па у истрази сте ме погрешно питали и тада бих Вам одговорио. У истрази сте ме питали тачно шта сте ти и твој кум када сте се враћали однекле видели, то је било Ваше питање. Ја сам одговорио да стварно са кумом ништа нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје није, нисам ни био у истрази ако Вас занима.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добро, јавни тужилац који ме је питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта знате о окупљању мештана по позиву добошара? Је ли знате да је било неко?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знам да је било окупљање у задрузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је тај добошар рекао, ко да се окупи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добошара нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је требао да се окупи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То сам чуо када сам се вратио тамо где сам био у Партизанској и онда се она жена жалила да су јој, односно њена ћерка да су јој ујака одвели у задругу и зато сам отишао у задругу, иначе вероватно не бих ни био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете у тој изјави у МУП-у после овог што вам је Љубан рекао, што Ви сад тврдите да није, кажете: «Након тога, да ли је било истог дана или сутрадан, чуо сам да је добошар позивао мештане села Ловас старости од 15 до 17, до 70, до 80 година да се окупе увече испред задруге», па сте даље навели да сте од мештанке Сање где је спавао кум Јоца, односно оптужени Димитријевић, сазнали да је и њен ујак отишао пред задругу.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Та задња реченица коју сте рекли то је тачно, а остало тврдим, значи тврдим и правно и морално да то сигурно нисам рекао, поготово не да сам чуо добошара од 15 до не знам ни ја колико година, стварно немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, имате право да тврдите како Ви мислите. И шта је било кад сте то чули сад од ове Сање да је тамо отишао и њен ујак, јесте ли отишли тамо на то место?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесам, отишао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се тамо дешавало, је ли неко претресао те људе?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, претресао је људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па био је један капетан и био је још један ваљда војник, добровољаца није било, значи били су војници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта, редовни војници?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам да ли су редовни или нису али није било добровољаца. Судија, могу ли воде једну чашу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Хвала. Били су само два војника, добровољци нису били. Значи долазио сам и видео сам да, дошао сам било је скоро крај колоне, остало можда седам-осам људи и видео сам тог ујака од Сање да је негде други-трећи на реду и онда сам одгурнуо овога, тог капетана и позвао ујака да дође ја да га претресем. Ја сам претресао и онда су нормално и остали пришли мени, претресао сам их и отишли су у задругу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте Ви то сад учинили, шта је тај радио капетан и ти војници?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па шта је радио? Био је то мало грубљи претрес него нормалан и зато сам се умешао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли те затворенике још неко тукао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То стварно немам сазнања зато што сам одмах после тога сишао и отишао у полицију и после отишао назад кући, односно назад на то место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта знате о догађају у минском пољу, кад се то десило у односу на ово претресање?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Немам појма, знам сутрадан ујутру да сам ја послат са неким да ли је био потпуковник или нешто у неку кућу тамо да се прегледа, тако сам барем добио задатак и кад сам се вратио назад негде око, не знам ни ја, колико је то времена било, чуо сам да је Јоца рањен и онда сам, не знам ни ја, мало тамо у милицији претеро и онда сам отишао из Ловаса, једноставно отишао да тражим Јоцу и тако. Значи чуо сам да је само он рањен, нисам чуо уопште да се десило нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли чули да је страдало неко становништво на том минском пољу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Тада нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте чули?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па накнадно после, откуд знам, пар месеци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми каква је ту сад била организација власти у Ловасу након што сте Ви дошли па у следећем периоду?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: После овога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не после овог догађаја, него кад сте дошли па у целом том периоду за који Вас суд иначе пита?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па структура власти за мене је био Аки командант, а остали нити сам ја њих занимао, нити су они мене занимали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли била нека милиција, је ли био неко ко је командовао милицијом?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, нормално имала је милиција тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је командовао том милицијом?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па био је један старији лик, мислим да је он, не знам углавном сам претежно увек од њега добијао задатке, иначе сам само ето чуо да је ја мислим командир милиције Девчић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милан Девчић, је ли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, да. Са њим никад нисам био у неким односима тако да његова функција и ако је и била мене није занимала, нити сам имао икакав однос.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми добровољци јесу ли они остали посебно као добровољци или су ушли у састав територијалне одбране, да ли Вам је то познато?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: И ако смо ушли могли смо да уђемо само по папиролошком систему, иначе са њима, то су били не знам ни ја, људи који да су били нешто јаки ми им не би ни требали, значи за мене су били не знам ни ја, нешто што баш нисам волео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко су Милан Радојчић и Жељко Крњајић?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, са Миланом Радојчићем сам једном ишао, мислим да је било нешто у вези те заштите цивилне или већ како се зове, једном смо отишли негде тако да није показао нешто, био је кукавица. Значи нисмо, од тад га више нисам желео да упознајем

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, каква му је функција била?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам каква му је могла да буде функција, носио је униформу, а стварно мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Жељко Крњајић, је ли знате ко је то?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим да га познајем, добар момак али не знам шта је био, мислим чак да сам код њега и живео једно време у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Из те групе добровољаца са којом сте Ви дошли, кога познајете осим «Аждаје»? Њега сте поменули.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: «Акија», Бату, Јоцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Јоца?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Димитријевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Пљоку. Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А поменули сте да је била и друга група добровољаца која је пре Вас стигла?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је њима командовао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па мислим како по њиховој тврдњи то је Ступар био. Иначе, са њима никакав неки однос нисмо имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кога из те групе познајете?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па познајем овај, Ацу и познајем Петронија. Мислим највише сам се са њима дружио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Спомињали сте и Косту.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Е познајем и Косту, заборавио сам. Позанјем и Косту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли о њима нешто знате шта су они радили тамо? Које су дужности имали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, моја дужност је са Петронијем кад се видимо да попијемо, а стварно за њихове дужности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви сте ишли због пића тамо?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ако су то Ваша сазнања, може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви на крају били, казали сте да сте често одлазили у ту зграду милиције, у централну зграду? Јесте ли Ви били овај, у саставу те милиције или којим послом сте долазили у ту зграду?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим да сам на крају ме рачунали као у саставу милиције, можда откуд знам седам дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сем тога док сте то долазили кажете, са којим циљем?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па доле сам, доле сам ручао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има тамо затвореника неких?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У милицији?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у задрузи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ни у задрузи није било. Нису то објекти за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било убијених цивила да сте Ви видели?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па јесам оно кад је, кад смо дошли у Ловас ја мислим можда један или два, негде сам се завукао тамо где су Ваљевци били у неку улицу и ту сам видео, иначе овако немам сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То на лицу места да су остали, да су убијени је ли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли да ли је неко скупљао те?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја мислим да сам видео трактор један да је скупљао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је било на трактору ако сте видели?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, видео сам трактор и онда сам ушао у једну кућу, после га више нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте у вези Љубана у изјави, кажете да Вам је Љубан казао да будете с њим у Ловасу и да сте у Ловасу били до јануара 93. Каквог би то имало значаја ако је он управник задруге а Ви добровољац.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем, каквог би имало значаја то што Вам је Љубан рекао да останете с њим у Ловасу, да Ви можете са њим да останете до јануара 93? Тако сте рекли.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја сам остао до јануара 93.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли по позиву Љубана или не?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам зашто би он мене звао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам, то сте Ви рекли.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Када сам отишао, одвезао кума у болницу и вратио се назад, мојих добровољаца није било. Значи, они су били како сам чуо сви похапшени и онда сам ја остао сам тамо. И када сам ушао у полицију, дошао је један пуковник не знам ни ја, мислим да се звао Ковач, Мађар. Дошао је и нешто тако као сад ће да ухапси и мене пошто сам ја из те групе и онда је тај стари што сам Вам рекао да је био у полицији рекао «немојте њега да дирате, он је каже оно позив Љубана, он нема везе са овим момцима који су

били, који су то одрадили тај посао». И тако сам ја остао, из тог контекста може да се пренесе тамо, иначе ја нисам био нека фаца да би мени неко рекао «е сад, ти ћеш остати, бићеш мој човек и тако то» како сте Ви навели. Значи, нисам био толико важан борац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Господине Јеремићу, ја сам Бранкица Мајкић, бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића, па бих Вам ја само кратко неколико овај, питања поставила. Ви сте данас, прво што сте овде рекли, рекли да остајете при обе ове изјаве? И сад и у истрази се показало да изјава коју сте дали у полицији овај, садржи нешто, писани текст који ми имамо да садржи нешто што сте Ви рекли. Па бих Вас ја само замолила ако можете да објасните јер сте у истрази спомињали да Вам је сугерисано управо ово на шта сам ја приговарала, да вам је Љубан рекао за постављање минских поља, да сте човека са шеширом видели и тако даље. Да ли можете да објасните ко је Вас саслушавао у полицији и да објасните ово о чему сте говорили, да Вам је сугерисано да нешто причате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па могу. Може?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Може.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Прво овај, позив сам тај добио преко мобилног да се јавим у ту зграду. Нисам имао појма ни о чему, ни због чега. Невезано углавном, прихватио ме један лик тамо. И горе кад смо дошли у канцеларију, као знаш због чега је, реко немам појма. Па као ово је за ратне злочине, тамо-вамо и онда почео као ајде ти мени сада као што је судија рекао, објасни ми знаш. И ја сам њему оно како сам дошао, где сам ишао, све објашњавао и онда он се ухвати за типа једно питање, зато сам мислио да останем при обадвема изјавама, зато што сам мислио да су написане онако како сам ја изнео. Пита ме не знам нешто за Љубана и ја почнем и он изађе напоље, оде, нема га 10-15 минута. Враћа се назад, а јел зар то није било онако? Ја му кажем реко можда је и било онако мислим после 15 година, онда опет на пример неко питање неvezано, ја сад стварно немам, да ми је изјава ту, ја би знао, зато сам рекао да остајем при обадве изјаве зато што нисам знао како је куцана изјава. А како иде ово, онда опет оде, нема га, да ли с неким тамо петља, врати се назад а јел било то онако како је било или овако? Могуће да је било тако. Значи, моје речи могу да буду. Ја испричам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

своју причу, он мени долази с друге стране, а јел би могло да буде овако? Реко, можда би могло зато што стварно мислим не можеш ти после 15 година с неба одједном, немам појма ни о чему и сад он просто човек је водио причу како је он хтео, знаш оно ако не буде овако, можеш да останеш, ухапсићемо те. Мислим, нормално да сам био тотално уплашен. Као оћеш да потпишеш овде, прочитај. Ко ће да ти чита човече, јеби га, две-три стране. Само да потпишем и да бежим кући. То је била моја и када сам дошао код истражног судије на први, на прво сведочење, судија је рекао да тужилац не сме да користи то. И господин каже, није био је неки други. Он уместо питање да ли си ти био са Акијем и видео нешто, питање као што је сад рекао када сам долазио из Ловаса, он мени каже ти и твој кум сте били па сте видели нешто. Ја му кажем «нисмо били и нисмо ништа видели, ишли смо до Србије». То је било мој одговор, што господин сада каже да то је било сасвим друго. Зато сам ја рекао оно као не бисте требали да користите, због тога само. Зато што је Ваш колега погрешно мене питао и зато нисам одговорио. Мислим, нисам, одговорио сам оно што сам знао у том тренутку.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете молим Вас да ми кажете ако знате с обзиром да сте рекли да сте свраћали у Шид на путу за Ловас. Да ли знате која је то зграда, односно шта је било у Шиду? У згради где сте се пријавили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па знате шта, оно увече смо дошли бусом и стварно не могу, само знам ето да сам тамо оставио податке. Иначе, стварно униформу сам имао, нисам имао потребе да задужујем. Значи, оставио сам податке, нисам узео ту, нисмо задужили ни оружје. Оружје смо задужили тек у Ловасу. Мислим не могу да се сетим зграде, Шид слабо знам. Знам смо да је увече било и да смо стали са десне стране зграда, не могу да се сетим значења зграде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Данас сте споменули да сте пре ове куће у Партизанској, живели у некој, боравили кратко ако сам Вас добро разумела у некој другој приватној кући.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, то је зграда била, то кад смо дошли тек. Ту смо, али ја сам можда једну ноћ преноћио и више нисам, после тога смо ишли у Партизанску.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте познавали лице покојни на жалост, Милорад Воркапић.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим да сам га видео, или сам можда погрешно. Можда сам код њега, знам да сам или код Воркапића

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

покојног или код овога што је навео судија, сад сам заборавио, момак није ваш него. Код њих сам ја мислим једно два дана преспавали ја и Јоца, не могу да се сетим периода али мислим да смо или код Воркапића или код овога што је навео други човек.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате, ако га се сећате, где је он радио Воркапић? Да ли је и он имао неку улогу у селу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, Воркапића сам знао и од раније мислим, ван Ловаса као добровољца. Знао, нисам га познавао, али смо се виђали и знам овај како је погинуо али стварно не знам да ли је имао икакву функцију.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А да ли можете да се сетите старији човек кога спомињете да сте га виђали у милицији, од кога сте добијали задатке овај, да ли можете да се сетите његовог имена?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно не могу да се сетим, али све што сам значи, уопште и био у полицији то је ето зато што је био тај човек и стварно је био оно човек, и он ми то јутро рекао «еј Јеремија, мораш да идеш, ово ти је потпуковник неки, не знам ни ја, мораш да идеш у једну кућу» то ми је он значи дао задатак, нити Аки, нити било ко. Сматрао сам ето да је он у полицији овако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли можете можда ближе да га опишете, сад опет по сећању, много је година прошло.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знам да је цивил био. Значи, црн, старији човек.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Године 91, колико је имао година?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па могао је да има можда 55-60 година, можда тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате одакле је био можда? Не знате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Немам та сазнања. Могуће да је био мештанин, стварно не могу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Осим овај тог човека који Вас је послао у ову ситуацију коју сте описали и Акија за кога сте већ говорили да сте само његове наредбе примали, да ли Вам је било ко од мештана или других да кажем старешина неких у селу, нешто наређивао? Слао на задатке или било шта?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно овај, не могу да се сетим, право да Вам кажем ја сам врло ретко и кад дођем мислим оно дођем ту у полицију, зато што ми ту ето тако у центру. Иначе сам врло ретко био, обично сам се више дружио са војском овамо и тако, стварно

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

нисам имао неки одређени задатак у том Ловасу, него ето да не кажем слободан неки борац.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Овај, објаснили сте већ да са Девчићем нисте имали неке овај бог зна како добре односе, па Вас ја конкретно питам данас сте овај, овде одговорили тужиоцу да мислите да је он био главни у милицији, овај код истражног судије сте рекли да не знате његову директну функцију, врло је битно због процеса. Да ли Ви знате извесно да је он био у милицији главни или не?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја знам само да се са њим нисам лепо слагао значи, никада се нисмо слагали, од првог момента када смо се видели и знам сигурно да је за мене у полицији имао сазнање то је био овај човек старији и од њега сам добијао наредбе и све. Могуће да је Девчић био нешто у полицији и тај ми је рекао инспектор, па као јел он могао да буде главни? Ја сам могао да кажем, могао је. Али моје сазнање, ја би највероватније могао најбоље да знам пошто се ја са тим човеком нисам волео схваташ? Али поента је да за мене у полицији тај човек је био закон, он ми је рекао «Јеремија иди узми, иди заврши оно, иди оно» и тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала лепо.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде да појаснимо што ово није ни изјава, на страни 10 на питање директно истражног судије упућено Вама, да ли знаш ко је био шеф полиције тамо? Ви кажете «полиције? Сећам га се, нисмо баш били у неким добрим односима, Девчић». Да ли можете сад то да објасните с обзиром на ово сад што причате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ја кажем, он је могао да буде шеф, али за мене је био главни онај човек с којим сам био стално у полицији, од кога сам, могао је да ми каже «еј Јеремија идеш тамо и завршиш оно». Ја и сада тврдим, не тврдим него кажем може да, могао је да буде главни Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли да је Девчић шеф полиције.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нека буде да је шеф полиције, али ја га таквим нисам сматрао. Мислим мени није могао да буде нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте ово изјавили истражном судији?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате објашњење?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па немам објашњење, мислим што сам изјавио директно да је он шеф полиције. Па добро, нека остане, ако остаје при томе, онда нека остане да је он шеф, ја кажем, ја га нисам сматрао таквим, а он је могао да буде шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље. Даље са питањима. Од бранилаца? Изволите.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Адвокат Јасмина Живић. Господине Јеремићу рекли сте да познајете Жељка Крњајића, да сте боравили код њега у кући. Онда сте на питање колегинице Мајкић рекли да сте боравили у кући Милорада Воркапића и да сте га помешали са неким другим лицем. Па Вас ја питам, где сте на крају боравили? У чијој кући и да ли познајете Жељка Крњајића?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па мислим, ја мислим да би требало да знам, али сам се збунио да ли сам код Воркапића или код њега, код Крњајића био једно 2 дана у кући, али мислим није, како да изнесем, није значи то нека чињеница битна да ли сам у којој, ја не могу да, него сам рекао да Крњајића би требало да познајем или сам код њега или код покојног Воркапића, код неког сам, знам да сам једно 2 дана био, спавао у кући али не знам да ли је то баш толико битно. Ја стварно не могу да се одлучим да ли је то битно за овај предмет да ли сам код њега или код њега.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ја Вам постављам питања, суд ће ценити да ли је битно или није битно.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У реду је, ја мислим требало би да познајем и Крњајића и Воркапића, ако је то нека поента.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Кажите ми до ког сте времена били у Ловасу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: До?

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: До ког сте временског периода боравили у Ловасу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не могу да се сетим, ако тамо пише до јануара, могуће до јануара. Стварно не могу временски.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ако сам Вас ја данас разумела добро, рекли сте да сте 11-ог дошли у Ловас, значи у том временском периоду сте Ви упознали Жељка Крњајића ако сте га упознали.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па вероватно јесам.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Вероватно или сте сигурни да сте га упознали или претпостављате да сте упознали лице које се зове Жељко Крњајић?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па претпостављам, претпостављам да можда и знам тог лика, претпостављам значи.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро. Хвала. Ја немам више питања.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим, не знам стварно коју је он функцију могао да има па да је толико битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Бранко Димић адвокат. Можете да нам опишете «Аждају»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па могу, то знамо се од почетка ратишта. Дobar човек, штета што је покојни.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Мислим његов физички изглед, висина грађа.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па онако, моје висине, крупнији од мене, тако, стално обријане главе.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Да ли се сећате шта је носио од наоружања он?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим аутоматску пушку, не знам, не могу сад да се сетим стварно, не знам колко је битно али не могу да се сетим.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: То ћемо видети да ли је битно и колико.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па добро, зато кажем не знам.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Добро, добро, што се њега тиче. Можете ли да ми кажете у каквој униформи је био?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Маскирној.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Маскирна. Маскирна какву је у то време имала ЈНА или је била другачија и по чему се разликовала ако се разликовала? Ако се разликовала.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно не могу да се сетим.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: А овај, реците ми остали добровољци ајде условно да кажем из Ваше групе, да се не бавимо тиме да ли сте и каквој групи припадали. Други добровољци какве су униформе носили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Наша, моја јединица? Па она, имали смо маскирну униформу. Разликовала се од војних, а стварно не бих могао сада да их опишем, мислим не могу да се сетим, мислим стварно тих различитих униформи смо носили и не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, имате овде на монитору овај.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Кажем, не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим, можда ако би видео слику можда би се сетио. Знам да је била маскирна, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ја овде да не бих после заборавила. Истражном судији на страни 23 сте рекли описујући те униформе за војску да је имала браон – шарене, а да су припадници Ваше јединице маслинасту униформу имали.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Обичну маслинасту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па описујући рекли сте да то није била СМБ него да су ови имали браон-шарене, а.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја и кажем, тврдим да ми смо се разликовали од војске по униформи, али не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при овом да су они имали браон-шарене, та нека војска а припадници Ваше јединице те неке маслинасте мисли се на маскирне маслинасте.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Разликовали смо се од војске нормално.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Када су у питању те маскирне униформе, рекли сте разликују се од ових војних, да ли можете да се сетите да ли је било људи уопште, кажу људи у селу који су носили прскане маскирне униформе ситнијих шара?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знате шта, то је једном, нисам био ја мислим дан тамо у Партизанској и онда сам дошао и нормално тамо где су те жене и деца и ти људи били, видим нека узбуна, плачу жене. Шта је било? Долазили су неки, рекли су нам да ће да не знам ни ја шта да нам раде, ово-оно. Па где су отишли? Каже доле. Значи, улица ка гробљу. И одем ја тамо, нађем их ја мислим 5-6 кућа према гробљу с десне стране. Видим 15-16 момака, ко је био у Партизанској? Ово знаш све, они су мене знали, ја њих нисам знао. Изашао неки лик, не знам га али знам да су се разликовали тотално од нас и униформе и све. Ја реко знаш оно, немој случајно реко више да сте долазили у Партизанску тамо-вамо и тако, нема проблема, ово-оно и више стварно нисам их ни видео, тад сам их видео и више нисам их видео у Ловасу.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Како могу сад да закључим из овога што сте рекли они јесу носили такве униформе.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, то је било у том дворишту тих 15-16 колко сам ја могао да се сетим људи и тад сам их видео и више никада.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Вратићу се на, овај, питање о добровољцима. Реците ми какво наоружање је преовладало међу њима?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У нашој јединици?

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Да.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па аутоматске и «паповке».

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Аутоматске? Да ли је неко имао пушкомитраљез? Или митраљез?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па немам сазнања али ја сам га имао у колима, имао сам пушкомитраљез, имао сам ручни бацач, имао аутоматску пушку.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Пушкомитраљез 7,62?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Који?

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Пушкомитраљез 7,62.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, «шарца».

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Молим?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: «Шарца».

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: «Шарца». Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић. Ја сам бранилац окривљеног Јована Димитријевића. Поставићу Вам само неколико питања. Неколико питање. Кажете да сте били са кумом том приликом заједно углавном већи део времена, па Вас молим да ми кажете какво је наоружање имао Јован Димитријевић? Да ли се сећате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па мислим да је имао, мислим да је имао аутоматску пушку као и ја. Мислим. Стварно не могу сад тренутно да се сетим, па нисам сигуран зато што нисам, то ми никад није било поента да гледам шта ко од наоружања има, значи одокативно могу да кажем за свакога, иначе ни за ког не могу да тврдим осим за себе шта сам имао од наоружања. Зато што за себе знам а друго ме стварно није занимало ко шта има од.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Онда сад да поставим поново питање. Какво је наоружање имао Јован Димитријевић? Знам, не знам тачно, ово, оно.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам тачно. Значи, све што кажем то је произвољно, да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми молим Вас, рекосте да сте ту испред те задруге дошли поподне неко и видели сте неке заправо неуобичајене сцене, неки претрес, нека војска је то радила.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесте.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Чија војска тачно?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па и њих сам први пут видео тада.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да идентификујете неког од њих?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Како мислите?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли се видели после, чули, разговарали, сретали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Никад. После сам се са тим.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сазнали имена, презимена тих људи који су ту били?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, знам име, не знам презиме, са тим Дарком мислим да је био капетан или се тако бар представљао откуд знам, с њим сам се после видео и доле у полицији.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Да ли је било неког од добровољаца присутних испред капије задруге у време вршења претреса?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, не, само је војска била.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само је војска била?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да и ја и Јоца што смо дошли туда.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Код истражног судије сте спомињали неке Ваљевце, да ли сте то спомињали Ваљевце као Ваљевце.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ваљевци су војска, таква сам сазнања имао да су то из Ваљева и.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сигурни сте да су то Ваљевци?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам сигуран.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте сигурни?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам сигуран зато што ја сам из звао све Ваљевци, војска и то је то.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Зашто сте Ви дошли испред те задруге те вечери, да ли се сећате?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па зато што ми је Сања рекла да су јој ујака ухапсили, да су га одвели у задругу.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ухапсили и одвели у задругу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим ухапсили, покупили, откуд знам, углавном одвели су га у задругу и зато сам отишао, односно зато смо отишли тамо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Шта вам је била намера?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па намера је била.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ваша, Ваша.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Моја? Па откуд знам, да покушамо да извучемо човека нормално, да га узмемо и да га доведемо кући.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А да ли сте знали зашто је човек одведен тамо?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ни на крај памети. Значи, не би ни био у задрузи ето да није Сања рекла да су одвели ујака. Значи, не би имао појма нити бих уопште се нашао тамо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли извели човека ви?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ја га нисам извео. Ја после кад сам те људе овај довукао да их ја претресем, ја сам после сишао доле у полицију и био не знам ни ја неко време и после се вратио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је тај човек изведен?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па је, увече смо видели, отишли тамо, попили смо вино ја и Јоца.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: С ким?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Он га је извео, па са тим ујаком.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Са тим човеком?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Са тим човеком да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Хвала. Кажите ми, пошто сте се дружили са Јоцом, јесте ли присуствовали некој ситуацији да је Јован Димитријевић некога хапсио, некога малтретирао на било какав начин?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам, зато што је стално био са мном од 0-24.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Да ли је икад Јован Димитријевић током вашег дружења са Вама и боравка тамо, носио некакав митраљез и неке тамо реденике или већ не знам шта.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сигурно није, зато што са мном се возио, сметали би само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да се овде ја умешам с обзиром да сте истражном судији рекли да је Јоца носио пушкомитраљез.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, негирао је судија две реченице после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али је прво рекао. Истражни судија Вас пита, «добро то него питам да ли је неко носио митраљез као митраљез». Ви кажете «како да Вам објасним, значи носио је мој кум митраљез». Истражни судија каже «носио?» Ви кажете «да».

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Истражни судија каже «онај црни шарац као у филмовима из другог светског рата?» , Ви кажете «тако је, стајао нам је у ауту пошто нисмо имали где да га употребимо». «Да ли сте га носили у рукама или само у ауту», «па у ауту, шта ће нам у рукама». Је ли то тако као што сте испричали?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само у рукама или само у ауту.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Митраљез је био у ауту, митраљез је био мој значи, лично мој и ручни бацач је био мој. То значи тврдим и то су сви у Ловасу знали да ми је ауто, шта ми је у ауту од наоружања.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако ми дозволите.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Значи, сигурно.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако ми дозволите да резимирамо целу ову изјаву. Ја ћу Вам поставити питање. Да ли је Јован Димитријевић носио митраљез на себи, опасан реденицима по месту где сте се налазили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није, зато што је од 0-24 био са мном.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда сад објасните ову разлику у казивању, пошто кажете митраљез је био Ваш и тако даље, Ви два пута на питање истражног судије понављате «носио је мој кум митраљез». Зашто сте рекли да је носио Ваш кум митраљез? Истражни судија каже «носио», Ви кажете «да». А после тога мењате то, објасните то.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, после тога. Можда ми је, можда сам се само збунио. Значи, схватао сам које је наоружање било и то сам ја мислим и у полицији рекао да је наоружање које смо имали у колима, смо имали. Сад ако је то схваћено да је и кум имао, то је. Иначе, у колима ми је било наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово је аудио запис оно што Ви причате, нема забуне, нема ничега, значи овде је тачно унето од речи до речи што сте рекли ето.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па није, па то само се у филмовима виде ти реденици и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим, то је илузорно, то је стварно значи, тврдим да сигурно није ни задужио митраљез нити је могао да га има, имао је у колима, имао сам значи у мојим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Цениће суд Ваше објашњење у вези овог да сте се збунили итд.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни па ми кажите јесте ли Ви са кумом били још негде на неком, на некој акцији као добровољци мимо Ловаса?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мимо Ловаса?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да или не?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ако мислите заједно да смо били негде?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим да смо били у Тењу, али нисам сигуран.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте том приликом имали тај митраљез у својим колима?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам, нисам га шетао по.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте га шетали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не. Ручни бацач јесам имао увек.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала судија немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Нема више нико. Од оптужених? Изволите господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дobar дан. Молио бих сведока да каже у време боравка у Ловасу кад је дошао у Ловас да ли је био негде у радном односу и ако јесте где?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па имао сам тада своју фирму, али била је већ оно у пропадању.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Још само једно питање. То оружје које сте рекли да сте Ви примили паповку, па после након сат времена ако сам добро разумео аутоматску пушку, да ли се то примало у задружном том дворишту из неког камиона или из неке просторије?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не могу да се сетим, али мислим да је било баш у задрузи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта где је било?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим можда да је било баш у дворишту, стварно не могу да се сетим, сигурно из камиона није, мислим да није, сад не могу се сетити свега.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Аутобус с којим сте дошли из Товарника до Ловаса, је ли пратио неко војно возило или је ишло испред аутобуса војно возило?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам приметιο.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисте приметили? Добро, хвала.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Све што бих рекао.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам само две примедбе. Ја се сећам да је сведок ишао са мном до Шида и то само из разлога да би продужио до Баћинаца које су 10 км удаљене од Шида у правцу Сремске Митровице, односно Београда где су му живели родитељи и то на његово инсистирање и то два пута, три највише и тамо сигурно у једанаестом, дванаестом месецу. Исто тако примедба је на његов боравак, он сигурно човек није до јануара 1993. године боравио у Ловасу, јер бих ја то запамтио. Човек можда је боравио до јануара 1992. а да је боравио до јануара 1993. године то сигурно није. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви кажете господине Јеремићу на ове примедбе?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па у праву је до јануара 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли даље питања од оптужених?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Питао бих господина сведока кад је он то спавао код мене и да ли он мене уопште позна?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ја сам рекао нисам сигуран да ли сам код Воркапића или сам код тебе и да ли те познајем?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Сад кажи је л' си спавао код мене?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам и даље не знам, ако сам код тебе онда могуће код тебе, схваташ, не могу да се сетим од вас двојице, али стварно не видим шта је ту битно толико, али ето стварно не могу да се сетим, знам да је оно крене се од центра овако право десно и одмах с леве стране је ја мислим кућа, ако је твоја онда сам код тебе, ако је Воркапићева онда сам код њега.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Воркапић ту живи.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Онда је код њега, схваташ.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Није битно, битно је што ја у том периоду уопште нисам био у Ловасу и што ти мене ниси могао ни видети. Имам приговор госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците приговор?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ово је жалосно задњих 6-7 сведока како мењају исказе и како једноставно лажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то данас овај сведок слагао?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Читао сам ону изјаву, рецимо то у вези Деветака, био је ово, био је оно, видео је минска поља, мене није ни спомињао, па сам то исто хтео да кажем да ли неко прича с њима па убацују сад нека друга имена и презимена, једноставно изјаве се не слажу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ако будете имали сазнања да неко с њима прича, контактира, наговара, Ви ћете то саопштити, а овако да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, то је мој приговор, јер по мени Хрвати дају коректније изјаве него задњих ових 5-6 добровољаца.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је л' могу ја да кажем нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ми се стварно не познајемо, овог човека, али неко је поменуо Жељка Крњајића и ја сам, јер могли су да помене Јанка Јанковића, ја бих рекао могуће да познајем, јер стварно много је људи тамо у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не али господине Јеремићу.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Можда је Вама смешно госпођо после 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо овде у судници. Само мало сачекајте, немојте ме прекидати. Сви смо овде у судници, сви слушамо шта се прича и шта се пита, јер питање је тужиоца да ли познајете, Ви кажете спавао сам тамо. Мислим, према томе, нико није овде Вас, биће да је овде Вама неко нешто сугерисао. Чуо је и оптужени Крњајић шта сте изјавили, није примедба на тужиоца него на Ваше оно што Ви причате.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ако теби није битно, мени је битно, због тога смо ми ту.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, у реду је после кад је госпођа додала овога Воркапића од та два човека једног сам знао, мислим Воркапић знам како је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са питањима. Изволите.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ако је то много битно, онда се, не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Мало пре сте изјавили да смо се ми негде упознали у некој станици, милицији. Да ли сте сигурни да смо се упознали, којим поводом и због чега би се упознавали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па знаш шта, ако си ти тај који је стајао тамо и претресао, онда смо се упознали, али ако нисмо онда нисмо. Ја знам да сам тамо што сам склонио тог једног човека он се после представио као капетан доле у полицији и ништа само ето смо се упознали и не знам, нешто ми је рекао као у стилу оно нешто извини, откуд знам због чега, ако си ти тај, онда смо се сигурно упознали, али ако ниси брата онда сам ја погрешно. Ја сам чуо да је неки Дарко, значи не тад тог тренутка, али доле у станици ја сам

Јеремија, он је Дарко и то је то. Остало ми је сећање зато што је то такав случај се десио, то може да ми остане у сећању, има неке ствари које стварно.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли сте сигурни да је био чин у капетана? Колико је звездица имао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сад вам опет кажем. Он се тако представио, а нисам улазио у то. Значи, ја сам свуда, ја сам рекао да сам чуо да је то капетан, значи ја сам рекао чуо сам, а нисам рекао да је то капетан, ако је мислим то.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А у претходним изјавама нисте спомињали име Дарко ни код истражног ни у полицији. Како Вам је оно остало у сећању, с обзиром да нисте могли да се сетите имена човека код кога сте 2 дана спавали, а овог човека сте упознали на пар минута?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па 2 дана што сам спавао нисам, ја кажем да сам спавао у тој некој кући, да ли код Воркапића или код овог лика што је био пре тога, али значи не знам због чега је то битно.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли можете да ми одговорите на питање? Како сте запамтили име човека кога сте упознали на пар минута, а не можете да се сетите име човека код кога сте спавали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Зато што је то упечатљиво.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта је упечатљиво?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Зато то што сам директно био у контакту са њиме да га померим да би ови људи дошли да их ја претресем и после сам сишао доле у станицу, не знам да ли си ти био, био је човек крупан, значи и као Јеремија, извини Дарко и то је то.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Значи, био је крупан, крупнији од мене него што сам сад или вишљи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: А брате 20 година је прошло, крупан, значи крупнији је био од мене човек, схваташ, значи крупан. Схваташ шта хоћу да кажем, после 20 година то су нека питања.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Које отприлике висине је био?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Био је мало вишљи од мене.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Колико сте Ви високи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па око 180, 170, можда тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се, према микрофону.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: 175, 176, 177 невезано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате објашњење зашто то Дарко нисте помињали ни у полицији, ни код истражног судије, а сада после 20 година у овој судници одједном капетан Дарко? Значи, никад нисте

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

помињали нигде ни капетан, ни Дарко, ни први пут кад сте испитивани данас и одједном после 20 година капетан Дарко?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, стварно не знам зашто га нисам помињао раније и ово сам можда случајно поменуо и сад је то остало, вероватно сам случајно поменуо име, иначе сам увек помињао да сам померио човека, то је. Значи, ово сам случајно рекао. Ако је тај лик ту онда је то то, ако није откуд знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Рекли сте да сте чували стражу, да ли је "Аждаја" чувао стражу, односно давао стражу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам, али није "Аждаја" или можда тамо испред. Ја сам чувао стражу са војском, значи.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: С којом војском?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па по мом сазнању су Ваљевци, били су на ободу тамо тенкисти, ја мислим да је био, значи тамо кад излазиш, то је пут, не знам, према Бабе или тако неко село, значи ту на крају и то је можда оно пар пута у почетку, значи у тих првих два, три дана, тако.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли можете да ми кажете, пошто рекосте да је "Аждаја" био командант, да ли је он давао стражу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па није, мислим да смо једном сви морали да дајемо то кад су нас гађали, оно са снајперима и онда смо једном сви морали да дајемо, ја мислим да смо били ја и он и слагаћете могуће да је био Балтић, али знам да смо сви тада давали комплет наша јединица распоређена по кућама, то је био један само, једна ноћ је била.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А можете ли све да ми појасните та група коју сте Ви опоменули да више не долази у ту улицу, шта је она у ствари радила, што је она долазила и шта је био њен задатак, а да Ви њих упозорите да они ту више не долазе?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам шта је био њихов задатак, нити знам њих, значи ја сам када сам дошао ове жене су биле узбуђене, плакале су, само сам због тога отишао тамо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли можете да ми појасните што су оне биле узбуђене и плакале, због чега? Да ли је само плакање био разлог да одете и шта сте Ви њима рекли немојте да оне више плачу, шта сте конкретно рекли њима?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да више не долазе у Партизанску.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта су они, због чега су те жене плакале, је л' су оне рекле Вама зашто плачу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, биле су уплашене, нису ми рекле зашто су плакале, али су биле уплашене и ја сам отишао доле до њих и нормално рекао да не долазе више у Партизанску и тад их више нисам ни видео. Тад сам их видео и први и последњи пут.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Је л' су то били добровољци?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Много ме сад питате, стварно не знам, значи први и последњи пут сам их видео, војска је била. Значи, добровољци знао сам добровољце од овога, како се каже, једино ако су били добровољци војска, а то је стварно, све што кажем то је произвољно.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли Вам је познат назив група "Пацови"?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Група?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: "Пацови"?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам чуо, бар не тада.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ви сте рекли да нисте били нека фаца да би малопре, нека битна фаца тамо. Шта сте тиме подразумевали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам на шта се односило питање.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Битно је на шта се питање односило ако сте рекли да нисте били битна фаца, на шта подразумевате нисте били битна фаца?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ваљда се питање односило да ми је Љубан ваљда рекао да ја останем, на тако се нешто односило питање, ја сам рекао да нисам ја толико битна фаца да би мени неко, знаш оно, еј сад ти ћеш остати са мном до краја и то, значи, односило се само у контексту, то је онако није се односило сад на све, ако мислиш, не знам шта је твоје питање, мора да ми разјасниш прво.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па ево разјаснићу. Пред војницима одгурнете капетана, одједном преузмете претрес, одете пет људи одједном, Ви опомињете како ни ту не смеју да долазе а Ви нисте битна фаца, још се и упознајете с капетаном тамо неким командантом одреда у милицији, а нисте битна фаца. Мени некако битна фаца не иде уз такав лик који све то ради. Да ли сам ја то можда погрешно протумачио или је нешто друго питање. Нисте Ви били битна фаца.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Протумачио си погрешно, али нисам ја био битна фаца, али сам био поштен борац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко од оптужених питање? Изволите.

Укључите микрофон.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Кад сте улазили у село са господином "Аждајом" и господином Љубаном, видели сте са леве стране неку ливаду и војнике. Ја се извињавам, али "Аждаја" рекли сте на тој ливади. Ако сте били раније у војсци, у каквој су они формацији стајали тамо на тој ливади, је ли су они били у неким групама поређани овако у линијама неким, шта то они раде тамо? Да ли је то Ваша нешто било чудно како су се, откуд сад на једној ливади ти неки војници, шта они траже ту, шта сте Ви закључили, онако као обичан човек, не као војник?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знаш шта, нисам, било ми је чудно само што до тада нисмо имали такав однос да нас неко заустави, значи, то је само било чудно и кад сам пролазио тамо никакве формације није било, него је била војска с леве стране и рупе су биле пар рупа ископаних.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: А колике су то рупе, је л' су то рупе? Ја се извињавам.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Извињавам се и ја теби.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Је л' су то ровови за стојећи став, за клечећи, за лежећи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нису ровови, у питању су биле мање рупе.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Мање рупе онако, па да, можда 10 цм, 20?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Значи, детаље стварно, ја оно запажање што сам видео, ја се извињавам, нисам стао и гледао, значи у пролазу.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Значи, мање су биле рупе, то је битно? Друго питање, тај пушкомитраљез М53 "шарац", који је био код вас у гепеку, је л' сте Ви имали још као Ваша група или и друге групе, да ли сте још имали таквог наоружања? Је л' сте износили, је л' сте то негде стављали тамо, држали страже негде на неком трему, задрузи, је л' сте га виђали негде као оружје да га неко носи уопште од војника? Није то само стоји ту донешено и стоји у бункеру, то је мало чудно, мислим то је моћно оружје, Ви знате којег је калибра и на колико метара убитачно дејствује?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам нисам војник, али знам то оружје.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Не знам ја сам официр па Вам то објашњавам мало.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Океј, не требаш ми објашњавати, знам то оружје и врло сам га лепо упознао, претежно сва оружја и знам, али то што је он био тамо то је само из тог разлога зато што није било борбених дејстава, а ја сам дошао са сазнања да ћемо ми да идемо даље. Значи, због тога је он чучао у колима и он и ручни бацач, значи могао сам.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Мене интересује сад муниција за њега, је л' била она код Вас у колима или у неким другим колима или у неким другим колима или у неком камиону или негде у задрузи, како сте добијали ту муницију, ко Вам је давао? Она разликује се од муниције за аутоматско оружје или полуаутоматско.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То знам.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Где сте га добијали, то је различита муниција, значи није иста.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Значи да није трошена муниција, ако то нешто значи.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Нисте уопште имали милицију?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није трошена господине.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Је л' била у колима муниција?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Била је у колима, па не бих га вукао празног безвезе.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Реденици, знате шта су реденици, је л' било наређено у реденицима или је било у сандуцима?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сад то стварно не могу да се сетим, а он је углавном био у функцији.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Разлика је огромна.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па огромна разлика, али то је као кад ме питате да ли сам тад оно имао фризуру овако или онако, питате ме после 20 година, неко небитно питање.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Реденици се морају паковати.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја се извињавам, ако је за Вас то битно питање, за мене то стварно је небитно да се сетим.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Врло, врло је битно.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У реду је, али ја не могу, ја бих сад волео да се сетим и да Вам одговорим.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ја сам већ 4 године због таквих овде.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Због каквих?

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Због тих реденика, митраљеза.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја колико чујем официр сте, ја стварно не знам шта сте Ви имали, шта ја имам са Вама као официра.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Не, ја причам моју муку.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја сам био добровољац, био и остало, вас партизане никад нисам ни волео и стварно не видим шта бисмо ми.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро, а твој командант је л' он са неким контактирао од официра нас или је контактирао са неким другим, није битно?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То стварно не могу да тврдим, он је био, како се каже оно, командир мој, видим га кад га видим и то је то, стварно не могу да тврдим, нисам нон стоп био са њим.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Извините, да ли је ишао негде на неке састанке са тим командантима, официрима, са мном на пример, да ли сте мене можда видели тамо?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не могу да се сетим као што се нисам сетио ни овог претходног, ни онога пре њега.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Значи, он је самостално деловао практично, није ишао нигде на састанке, је л' тако, може да се закључи, је л' тако?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, погрешно сте ме питали. Нисам ја био са њиме, значи питате мене о мом команданту.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Шта је радио Ваш командант?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па стварно не могу да знам шта је он радио и с ким је и да ли је уопште одлазио на састанке. Одем ујутру видим га шта има или идеш тамо или идеш овамо.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: А од кога си ти добијао задатке?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Од њега, од Акија.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Од њега?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: А је л' си добијао од мене?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па немам појма.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Је л' си имао потребе? Не би ни изршавао, је л' тако?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Највероватније да не би.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ја се извињавам што тако питање постављам, што сам научио мало. Добро. Хвала, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли даље питања? Изволите.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих имао само неку примедбу овако на изјаве господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питања немате?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, немам питања, примедбе имам. Овако, ову причу коју сам чуо овако може само човек да прича изгубљен човек како да кажем. Тај митраљез о коме он прича јесте био у ауту и ручни бацач али у Тењу. О аутоматској пушци нема везе, сви добровољци су добили полуаутоматске пушке. Господин Јеремић је добио не знам шта је добио, па се свађао са Михајловићем, хтео да напусти ако му се не да аутоматска пушка, аутоматску пушку је имао само Обреновић и овај како се зове Борисав Михајловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким се свађао?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са Бориславом Михајловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што с њим да се свађа?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што ће он да напусти јер он неће да они њему дају неку тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што с Бориславом Михајловићем да се свађа, шта је њему био Борислав Михајловић?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па Обреновић и Борислав Михајловић су били нама главни, како да кажем, они су били главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што се није, он тврди да му је командант био "Аждаја". Што се није свађао са "Аждајом" него се свађа са Бориславом Михајловићем?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тога се сећам да је био проблем у задрузи и да му је Борислав Михајловић рекао добро Јеремија ако је тако ево ти моја пушка и 'ајде здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно што каже?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није тачно да сам се свађао зато што паповку никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте се свађали, са?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Са Михајловићем сам се јесам свађао, али зато што ми је он дао паповку, а није ми он био претпостављени, али ми је он дао паповку и ја сам се нормално свађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте оптуженог Димитријевића, каже да су један и други били?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Могуће, схватите могуће, али ја сам и дружио се и познавао Акија, Бата ми, ја сам га више звао политички, значи Бата ми је био оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дозвољавате могућност да је Борислав Бата Михајловић био командант?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па дозвољавам ако се тако тврди зато што. Мој командант није био, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли сте Ви и Јован Димитријевић били у истој јединици?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, били заједно 24 часа нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ваш није, а његов јесте, је ли то једна јединица има два команданта или како, објасните ми?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Могу да Вам објасним да то тада стварно није била поента, то је могуће сада да је врло битно, али то тада није било уопште никако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ратом захваћеном подручју није било битно ко је коме командант?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја се само извињавам да Вам објасним ситуацију. Тада су се бирали командири и ти команданти одокативно. Значи, ко је како. Ја сам са покојним Акијем отишао и био комплет цело време, значи док нисмо отишли, док се нисмо разишли, а не са Михајловићем.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Је ли' могу ја да објасним само? Одговорно тврдим да је Борислав Михајловић и Обреновић, сад Ви назовите да ли су то команданти или како? Нама није нико рекао ја сам твој командант, али су они ишли на састанке, они нама ако је нешто требало, каже Јоване, после ћу да кажем и за она привођења као што смо ишли. Кад дође, на пример мени је конкретно Борислав Михајловић рекао да стојим испред СУП кад смо дошли и каже "ти и Јеремија стојите ту", значи кад дође неко то сам касније сазнао да је СУП, "ако неко наиђе будите ту шта вам каже на услузи" и онда дође неко и каже 'слушајте вас двоје овамо овај мештанин, отиђите тамо ти знаш Перо, Лазо, Мико нек дође тај, доведите тог нек' дође и нек' донесе ловачку пушку. То је сав наш задатак био и стража. Што се тиче јединице Обреновић и Михајловић су били главни само што смо се ми делили како смо се делили. Ја сам бољи био са Михајловићем па сам значи њега прихватио, његове, како, хајде назовите команде, нико није то, а он је отишао са Обреновићем, ми смо се тамо упознали и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се упознали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја и Јеремић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кумови?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ми нисмо били тад у Ловасу, ми нисмо били кумови, ми смо кумови постали после рата, тако да. То су моје примедбе, мислим он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, идемо даље.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја бих питао сведока у вези ових са овим прсканим униформама, да ли их је видео 17. или 18., значи дан пре дешавања на минском пољу или тог дана кад се десио инцидент на минском пољу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно не могу да се сетим, сигурно не могу да се сетим ког је дана било јер није ми било битно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од оптужених изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У МУП-у и код истражног судије си исто рекао да си од «Аждаје» сазнао на митингу да се иде у Хрватску и то у Ловас и код истражног судије си исто поновио да си у Пазови сазнао да се иде у Ловас?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, могуће ово, не могу ја сад стварно од речи до речи да декламујем оно, могуће да сам тако рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И код истражног судије си рекао то са митинга да ти је рекао «Аждаја» да дођеш у Пазову и да си сутрадан отишао у Пазову где је Српска народна обнова организовала све то и да је тамо јединица добила назив «Душан Силни».

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Са Акијем сам се често виђао и могуће да је на митингу им рекао да одемо, углавном мислим опет сам кажем преко сазнања са њим дошао сам у Пазову, сад не могу да се сетим да ли је то, како си ти казао, народне обнове?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Српска народна обнова. Не, тако си ти изјавио исто.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добро, знам да је преко Јовића било. Ја сам био Шешељев али сам због Акија ишао преко Јовића. ОК онда је преко Народне обнове, мислим можда је то врло битно, али за мене није.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: За нас јесте.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добро, ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених? Нема више нико питања. Хајте да појаснимо мало господине Јеремићу, да Вас не збуњујемо овде, односно до сад ко је. Реците ми где сте Ви пре свих ових дешавања

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

у Ловасу били на ратиштима, пошто сте то спомињали истражном судији?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Пре Ловаса? Тења, појма немам, можда још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од ових људи које сте данас поменули био са Вама у Тењу на ратишту?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па био је Јоца, био је «Аждаја» и Бата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били сви у истој јединици или?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па добро, ја сам у Тењи био отишао много раније, па онда кад смо срели ја сам њих одвео тамо, они су мене овамо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тад јединица имала неки назив?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били у Тењи?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Конкретно није, као ово мислите «Душан Силни»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, то смо ту имали само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када датира овај назив «Душан Силни»? Кад сте почели тако да се зове та ваша јединица?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па у Ловасу кад смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тада?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то званично вама рекао да се јединица тако зове?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам стварно ко је рекао, можда сам ја закаснио, можда они људи су дошли раније ту у Пазову па знају ко је рекао, ево сад чујем да је био ту и тај неки митинг откуд знам, ја стварно не могу да се сетим знаш оно ко је рекао, само знам да је одред «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте једног момента кад сте на питање неког од учесника у поступку набрајали сте овде у Ловасу који су били Ваши саборци односно припадници јединице, да ли можете да поновите то кога се све сећате, а ја ћу Вас после питати за нека имена да ли су и то припадници?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Овако, Бата, Аки, Јоца, ја, Косијер. Има још један али не могу да се сетим како се зове момак, њих знам, остале, чак и Пљоку и тако мислим. Ово што је најгоре, прошло је двадесет година, а овде је сад све битно што за мене никада уопште није

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

битно и сад ове ситуације мешам та ратишта, сигурно је у праву што је рекао Јоца за то, где год сам био стварно не мора да ми намеће али треба се сетити тих детаља који су вероватно за њих много битни, за мене нису битни и зато долази до забуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас разумем, Ви сте сведок, они су оптужени.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја се извињавам, нешто се понављам, нешто сам прескочио, нешто сам некада рекао зато што је неко мислио да ли је могуће бити овако, реко могуће је највероватније да је тако и онда долази до забуне, иначе нити имам потребе да лажем или било шта друго, нити бих желео, а исто тако не бих желео да оптужим неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не губимо време сад на такве ствари, ја имам овде да Вас питам.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па и то су битне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Вуковић звани «Кракоња» да ли знате тог човека?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, Николу исто знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он исто припадао тој вашој јединици?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Слободан Крњачки, звани «Сајџија»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, могуће да га знам, то је исто испало и за овога човека што каже да га не знам, е «Сајџију» би требало да знам, мислим да је и он покојни, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Добановаца.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владимир Ферко звани «Паче» је ли био?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Њега сигурно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Љуба Јелић звани «Чубра» из Краљева, је ли знате тог човека?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Из Краљева знам Балтића и можда његовог брата и једног што је погинуо са Акијем сад ако је то тај али мислим да се он није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа Драган и Миодраг Балтић?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, њих знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То на њих мислите?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, млађег знам мало више, а старијег слабије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мија Вукосављевић из Трстеника?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Е њега знам, он је погинуо са Акијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то исто припадник Ваше јединице?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, био добар момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша Стојановић?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сашу треба да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београда.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Њега сам заборавио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли исто припадник Ваше јединице?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па био је нешто, ја не знам да ли смо га звали «Студент», нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам да ли смо га звали «Студент» или тако нешто али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што «Студент»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па откуд знам, не знам, не могу да се сетим човека а знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Косијер?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Е Косијер, па њега сам поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, њега сте рекли. Реците ми Драган Бачић звани «Пљока»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли припадник Ваше јединице?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали њега тамо, шта је он радио?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па шта је могао да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се смејете?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ништа, онако сам се насмејао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је наш оптужени.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он испуњавао исто задатке као Ви?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, највероватније, сигурно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли Ви ове које сам набројала и које сад тврдите да су, јесте ли ви имали једнообразне униформе тамо?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сад стварно не могу да се сетим да ли смо сви имали исте или различите, јер ја кажем овде је нешто много битно што је тамо било небитно. Ја знаш оно, не могу да се сетим ни ко је оружје које имао, ја само знам за себе како сам тада и тако сам увек.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тамо када долазите ви значи сад у Ловас, нисам баш најбоље разумела, колико после напада сте Ви дошли истог дана или сутрадан или?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Могуће да смо истог дана, не знам, знам да је био ја мислим 10.10., тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10.10., је ли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, мислим, или 11., откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то значи не сећате се.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тамо дешава кад Ви стижете? Кажете добили сте то наоружање у тој задрузи, где се смештате да ноћите, где се после храните?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Прво ту ноћ или две или пар дана не знам, кад се улази у Ловас има једна зграда ту смо, али мислим само дан-два можда и после смо ја и Јоца у Партизанској били, а они су били овамо и зато ја многе ствари не знам ни људе, ни било шта, зато што нисам нешто био или сам отишао да чувам стражу, углавном нисам био у том неком дешавању нити сам нешто и желео тако да будем са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте ту неку полицију и ту зграду.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Е полицију тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ту сместили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па нисам се сместио, ту сам само одлазио неки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то спавали, кажете прва два дана нека зграда?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па то је та једина ја мислим зграда у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где је полиција или?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Зграда преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута зграде полиције?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко то вас ту распоређује да на тај начин спавате е ту ћете сад бити, па овамо, ко то одређује?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам ко нас је одредио али то вече смо цела јединица, ја мислим чак да сам једно сат-два одрадио страже испред зграде са кумом са Јоцом али стварно не знам ко је одредио, ако су битни детаљи заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се хранили све то време?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Од те зграде има тамо лево или овако из овог правца десно била је нека да ли ресторан, менза, не знам шта је, било је али ја мислим да сам само једном јео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте у овој изјави у полицији неколико пута команда, па команда, па зграда команде, која је то зграда команде?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па то је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је полиција?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да. Мислим не разумем у ком контексту је то помињано, јер овде је врло лоше рећи нешто па после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте то помињали команда, па команда, чега је то била команда?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: За мене команда је тамо где ми је командант. Значи где је Аки био то је било за мене команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Аки био у тој згради кад?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па мислим не разумем «команда» шта значи команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то у овој изјави више пута помињали команда, па команда.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па била је наша команда селила се из те зграде па пређемо у другу зграду, значи одатле у неко друго двориште и та кућа, мислим то је суштина, команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, рекли сте једног момента чули сте да су похапшени ови припадници ваше јединице, што су они били похапшени јесте ли се распитали после?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, само сам ту добио информацију и хтели су и мене да ухапсе али ме је овај спасао човек и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оно кад рекосте да сте возили вашег кума тамо у болницу.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Кад сам се вратио, да у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да сте ишли тамо по селу па кажете оружје то узимате, како сам Вас ја разумела, коме Ви предајете то оружје?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па однесем у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицију?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома тамо дате заплењено то оружје?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја сам једном запленио пушку и пиштољ, пиштољ сам задржао за себе, а пушку сам вратио и зато смо дошли

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

у конфликт ја и Девчић и од тада ја више нисам предавао, мислим узмем наоружање и онда га оставим тамо где га оставим и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте њему дали пушку, а Ви задржали пиштољ?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, оставио сам доле у МУП-у пушку, а задржао сам пиштољ, па је после испала компликација ја га нисам дао, он га је тражио и тако и од тада смо више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Воргич Сању?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, ова мала што, из Партизанске, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њој?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знам њу, мислим познајем је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте је упознали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па ишли смо, то још оно као, није као него чишћење села пошто је дотле било и онда идемо напред, ишли смо ја и Јоца и још не знам можда пар момака и онда смо ушли, види Партизанска и онда Јоца каже, ја му кажем па реко исто као твоја улица, ајмо да видимо број 55, пошто је он из броја 55 и ту дођемо оно неки баба и деда тамо, реко нема потребе да се плашите нисмо ми кретени, ово, оно, знаш и онда нешто тамо, онда изађу и жене знаш то је било оно десет-петнаест људи, жена, деце и онда од тада ми били смо стално ту. Ту је била и Сања и ти људи и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код ње сте спавали је ли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, једно време тамо, а више овамо преко пута од те Сање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Јоца спавао исто ту?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је, и он са мном, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица, је ли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Само нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми та ситуација кад кажете долазите Ви ту испред где се ови људи нешто претресају, уводе, ова Сања Вас замолила због њеног ујака, јесте ли били и Ви и Јоца тад?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Јоца претресао?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није, он је остао мало тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао по страни, је ли? Само сте Ви претресали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног момента сте на питање оптуженог Влајковића помињали ова ситуација када Вас зауставља војска, зато што нешто раде са леве, десне стране.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, па сте рекли да Вам је то, како сам разумела, остало у сећању, кажете, «до тада нисмо имали такав однос да нас војска заустави».

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, нормално, мислим, нисмо, како да Вам кажем, имали смо неку антипатију према тим људима, једноставно су били, не знам ни ја, кукавице, тако, откуд знам, тако су неки однос, плашили се свега, да ли је официр или није, стварно ме не занима, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније, ја Вас не чујем.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисмо имали никакав однос са њима и где год се сретнемо, мислим као зауставе, «марш тамо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи, до тада није био такав однос да вас војска зауставља, значи шта, ви сте ту несметано пролазили? Да ли је било тих?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Где, увек никада није била ту на улазу барикада, мислим, бар не толико далеко, овамо на путу ка, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, никада није била?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, само је тај дан била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је тај дан?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Е после тога када су ове момке похапсили и када сам ја долазио, опет је то било тако нешто што је врло чудно и тако је и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали изјаву у полицији, никаквог потпуковника Ви не спомињете. После одједном код истражног судије помињете неког потпуковника, па он Вама тамо неки, да идете у неку кућу и тако даље и тако даље.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ишао сам са, не знам како ми је ушло у главу да је потпуковник, претпостављам да сам то чуо од овог човека и онда сам отишао са њим. Тако углавном, значи то је била поента зашто ја нисам био у тој колони са добровољцима, само због тога. Иначе, да ли сам ја отишао тамо или био не знам ни ја где то није битна ситуација и мислим, то је била та поента, а сада да ли је он потпуковник или. Значи сетим а можда и бркам неке ствари, али чини ми се да ми је он рекао, «е ово ти је потпуковник, идеш,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

морате тамо погледати једну кућу, нешто је сумњиво», сели смо у ауто ја и он и отишли и онда када сам се вратио, онда је тај хаос настао и када сам чуо да је Јоца рањен, онда сам дигао фрку у полицији тамо и онда је он после морао да дође да ме «чупа». Значи моје сазнање, чак нисам знао ни шта се десило доле, прошао сам туда, али нисам знао шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, чувате ли Ви, шта се то десило, рањен Вам Јоца, да ли сте се распитали, шта то би, како то, тамо сте га возили, ишли до Шида, ишли на ВМА са њим, да ли је то тачно?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да, ја сам га одвезао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали, шта се то десило, како је рањен, од чега?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па он нешто баш и није био, био је ударен у главу, значи нисмо могли да комуницирамо на тај начин, али откуд знам шта је. После сам чуо да је то било минско поље, али то мене нити се тицало, нити сам имао нека интересовања за такве разговоре, те врсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петронија Стевановића знате, да ли је тако?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Из виђења, познајемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александра Николајидиса?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Е знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте их виђали тамо, шта су они радили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Видимо се, попијемо по неку и тако, то ми је земљак Петроније и од тада га знам. После не знам, не верујем да сам га виђао после.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесу и они били припадници јединице «Душан Силни»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, они су били у другој јединици, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис тврди да је он у јединици «Душан Силни».

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То је ваљда то, али он је био у другом онда одељењу ако је тако нешто битно, али углавном није био са нама у нашој, у мојој јединици, где сам ја био, а овде је вероватно сада битно и ко је имао какво дугме или нешто, али то стварно није за мене битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас није битно, Ви сте сведок, али за њих је битно, они су оптужени.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У реду, слажем се, али није било нешто битно да запаматим, а опет овде, човек ако каже нешто онда, обично се погрешно схвати. Зато је боље да ћутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо док сте, кажете сваки дан, овде сте бар истражном судији рекли да сте сваки дан били у полицији, у милицији.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Оно наиђем, вероватно и овде, све се вади из контекста, вероватно је и то извађено – сваки дан у полицији. То је мало село, нисам ја бачен одазгоре па сада стојим са стране, нормално да сам шпартао, свуда ишао по селу, али то не мора да значи да се сада морам свега фотографски да се сећам. Ишао сам, мислим, не знам шга је ту чудно што сам ја ишао као добровољац, односно као војник и откуд знам како ме рачунају, у полицију, одем, дођем, ишао сам и у команду, свуда, мислим, не разумем питање, јер је то очигледно много битно да ли сам ја сваки дан ишао у полицију или нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тамо када сте били у Ловасу остали као самостална јединица «Душан Силни» или сте се уклопили у неке структуре тамо?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па мислим када смо већ дошли тамо, дошли смо да помажемо тим људима, нисмо могли да будемо самостални, очигледно смо се уклопили као и у сваком месту где дођемо као добровољци, не можемо ми да будемо засебна војска, ови тамо засебно, а ови тамо засебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује, где сте се уклопили, у које структуре?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То морате питати Акија, немојте мене, мислим стварно не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питам покојног човека.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Али како ја да Вам одговорим као обичан војник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Вас, Ви оно што знате знате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Моја сазнања сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што не знате, не знате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Добро, извињавам се, моје сазнање стварно не знам да смо се негде уклопили, утопили, али нормално је када смо дошли тамо вероватно нисмо били сада ми терамо нешто

своје, значи очигледно је да је постојала та могућност да будемо у некој команди, али ја то нисам осећао, нисам осећао те руководиоце које Ви мислите или они који мисле да су били, ја их нисам оно, како бих Вам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли Ви добили неку потврду о Вашем боравку у Ловасу или тако нешто?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим да сам је бацио још на изласку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је писало на тој потврди?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Мислим да је свака потврда оно да може да се прође Товарник, ја мислим да је тамо била и оно, откуд знам, да можеш да прођеш Товарник, ако идем са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто друго мислим, да ли сте, везано за Ваш боравак у Ловасу за овај период, добили неку потврду да сте у том периоду, од тада до тада били на ратишту?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Могуће да сам је добио, али ако сам је добио, вероватно сам је бацио одмах, зато што ми није била битна, нисам имао коме да се правдам, због чега бих је узимао? Могуће да смо добили потврде, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од када Ви конкретно, кажете, возио сам директора задруге Љубана Деветака, од када то почиње?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па возио сам га, одвезао сам га можда једном или два пута, не верујем више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када, од када је то било?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не могу да се сетим датума, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај догађај када је Ваш кум рањен, да ли је то било пре или после?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: После тога

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, пре тога не, мислим да не пре тога, стварно не могу – возио, то се одмах бележи као да сам му био лични возач, али одвезао сам га да ли једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико то не би обележио.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Али Ви тако питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам ја, него ја се базирам на оно што сте Ви раније већ изјављивали.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Овде је изгледа најбоље сами да се ћути, мајкеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој јединици поред тог «Аждаје», да ли је био још неко ко је био ошишан?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па није био, Аки је био оно по садашњој моди, ћелав скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко сем њега?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није, оно сви војнички. И ја сам морао да се шишам војнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте при уласку у село видели спаљене или порушене куће при уласку у Ловас?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, ни пре ни после.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисте видели, добро. Та тела која сте видели, овај, кажете када сте улазили у село, на ком месту сте их видели, да ли можете да нам опишете ту ситуацију?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па сада не могу, ако знате Ловас, значи од центра право и скроз до краја и онда лево или десно, ја стварно не могу да се сетим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како су тела била, да ли су била на улици, поред куће, у јарку, како?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно не могу да се сетим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта сте сазнали, која су то тела, који су то људи настрадали ту, да ли сте причали са неким о томе?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја се извињавам али стварно, нисам вршио увиђај нити ме је занимало то мислим, да питам ко је, шта је, збот чега, нисам имао потребе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте бар сазнали, које су националности били ти људи који су страдали?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, при доласку у Ловас, коме сте се јавили, ко вас је примио у село?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не разумем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ваша група када је дошла у Ловас, коме сте се јавили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам коме би се јавили, стварно не знам, не разумем питање, ако хоћете да ми лепо разложите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Овако, када сте ушли у село, на које место сте прво отишли?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У задругу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је тамо био, ко се тамо налазио?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, стварно мислим не могу да се сетим, ако ја не могу да се сетим неких својих, схватате.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Одакле сте знали да прво одете у задругу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам знао, него је ту прво стао аутобус.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, то лице, кажете, тај први задатак који сте имали да приведете неко лице, које националности је било то лице које сте привели?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам привео никога, отишао сам и узео сам из куће оружје, пиштољ и пушку, не сећам се да ли сам га уопште доводио и било где. То ми је остало у сећању због тог пиштоља иначе, нити сам питао човека, нити не знам, не верујем да сам га довео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте и касније ишли у претрес кућа и евентуално одузимали оружје и можда привођили нека лица?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Приводио никога нисам, а можда оно, још једно два случаја за оружје, то сам рекао малопре. Не могу стварно да се сетим, овде је нешто што тада није било, па онда треба човек да се врати мало више.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је оптужени Љубан Деветак имао још неког возача или сте само Ви евентуално га возили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сада сам рекао судији да нисам био возач, а не знам стварно да ли је имао, то питајте њега.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А којим аутом сте возили оптуженог Деветака?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ни то не могу да се сетим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате чији је то ауто и?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, не знам стварно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате да ли је Деветак имао неко своје обезбеђење?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па не знам, нисам ја био са њим толико да бих могао да знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Где сте се Ви налазили у тренутку када Вам је јављено да је оптужени Јован Димитријевић рањен?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: У полицији.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А где сте, одакле сте возили Јована Димитријевића?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Из Шида на ВМА.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То је било тог дана, истог дана када је он рањен или неки други дан?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сутрадан.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сутрадан?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 24. јануара 2011. године

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте сазнали да је у селу било још неких рањеника тог истог дана када сте возили овог Димитријевића?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам, зато што нисам био у селу два дана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, тог дана када Вам је јављено да је Јован Димитријевић рањен, да има још неких рањеника у селу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нису ми рекли, када сам чуо да је рањен Јован Димитријевић, отишао сам из села и нисам се враћао два дана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: С обзиром да кажете да сте у Ловасу били до јануара 1992. године, да ли Вам је познато можда да је негде у децембру, јануару оптужени Љубан Деветак удаљен из села из неког разлога?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Примедба.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Које године?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Децембра 1991., односно јануара 1992.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Немам та сазнања, не знам то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А из ког разлога сте Ви отишли из Ловаса?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Вероватно зато што нисам био више потребан, они су ми досадили можда.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава сада?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих имао само примедбу, да ли дозвољавате, само примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е сада не знам да ли то спада у примедбу, само бих хтео, када сам давао претходну примедбу, рекао сам, па ми је мој правни заступник скренула пажњу да сам изјавио да сам кума упознао на ратишту. Ја и сада стојим, али да је испало да сам га ја упознао у Ловасу. Не, нисам га ја упознао у Ловасу, ја сам га упознао у Тењу, у Тењи сам први пут њега упознао и нормално после у Ловасу, а тек после Ловаса после мог рањавања смо ми постали кумови, тако да то разјаснимо, зато што ми је скренута пажња да је испало да сам ја рекао да сам ја њега први пут видео у Ловасу. Не, није тачно, ја сам њега видео у Тењу и у Тењу смо имали тај митраљез и тамо сам га први пут упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у Тењу били у тој истој јединици?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Био је, сада ја не знам како се зове та јединица, само знам да је био Борисав Михајловић, био је Никола Вуковић, Јеремић, Бачић, јесам споменуо Обреновића, «Аждају»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само то да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у Тењи сте се упознали.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: И од тада њега познајем, значи ја сам њега познавао у Ловасу, да не буде да сам га упознао тек први пут у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово Вас питам зато што сте својевремено у својој одбрани тврдили да у Тењу нисте били на ратишту, него сте ето само свратили да видите кума или тако нешто. Можете да идете, зато што сте сада у овом моменту чак и променили Вашу одбрану, али то ће суд да цени. Ево члам већа има питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Обзиром на садржину ове оптужнице и на Ваш боравак у периоду од 10.-ог до 18.-ог кажете сваки дан сте били ту, је ли тако, ишли сте и у полицију, ко је приводио цивиле Хрвате и да ли Вам је познато нешто о местима где су они затварани, о некин подрумима, неким мучењима, малтретирањима, убијеним, да ли сте чули да су убијени неки цивили Хрвати мештани за то време до оног дана када је рањен Ваш кум?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Од Вас сада чујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта знате о томе?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам ништа о томе зато што ме није занимало, сада сам чуо од Вас да су убијени до 18.-ог или 17.-ог, откуд знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада нисте чули да су тамо неки људи мучени, одвођени, убијани за време Вашег боравка до тог минског поља? Многобројни оштећени су овде испитани, оптужени причају такође.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Онда они вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да су неки убадани ножевима, да су неки одвођени, нестали људи, сахране биле тих цивила Хрвата, шта је Вама о томе познато, Ви сте били у том периоду тамо?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: То чујем сада од Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од мене чујете?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тамо нико Вам тако нешто није рекао или сте чули нешто о томе?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не знам, Ви вероватно нисте били у војсци, нигде, не знам о чему се прича, тамо се о томе не прича, мислим не прича се нема потребе, стварно немам то неко занимање да бих ја ишао као жена по селу – «је ли, је ли овај некога, је ли онај некога».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, нисам питала да ли се прича него да ли имате сазнање да је неко одвођен, затваран?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Немам сазнања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У затвору?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Немате сазнања?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Још једно питање, да ли је Вама ово уписано учешће у рату у војној књижици, да ли имате то уписано?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам то уписао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Нигде?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Не, имам само оно на Мајевици уписано и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: А ово што је било у?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Нисам био војник, био сам добровољац, ван војске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро, када сте добровољац, значи да улазите у неке јединице, Ви нисте ушли у јединицу, Ви сте се пријавили, знате шта значи добровољац, да улази у јединицу, пријављује се добровољно, па улази у једну јединицу која је, значи Ви сте имали посебну јединицу?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Знате шта, ја бих то волео ако то може да се упише у књижицу, ја бих радо уписао, таман ми недостаје тај стаж.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро, само Вас питам за то, значи није Вам уписано?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Није, имам само на Мајевици, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто, Ваш кум, оптужени Јован Димитријевић када је износио своју одбрану помињао је да сте били припадници територијалне одбране Ловас.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Па јесмо, мислим није то чудно, ја кажем, папиролошки могли смо се уклопити да будемо са Ваљевцима војска, да нас рачунају као војску, значи то су проблеми ван обичног борца, ја стварно не знам да ли сам био ТО Ловас или ВП не знам ни ја ваљевски или мислим. Ја себе сматрам да сам био у одреду «Душан Силни», а могао сам да будем и добровољац и било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој потврди за коју кажете да сте бацили, кажете, бацили сте је.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ако сам је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте је добили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ако сам је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да сте је бацили а не знате ни да сте је добили?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја сам, ако сам је и добио, ја сам је бацио, значи мислим, ако сам је и добио, не знам, за Вас је то врло битно и Ви као да се то десило јуче, Вама је смешно ако се ја нечега не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам смешно, господине Јеремићу, Вама нико не тражи после двадесет година да се сећате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ви ми тражите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражимо, ми поставимо питање, а Ви можете да кажете, не знам, не сећам се и тако даље.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ако одговорим нешто онако, онда није то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, нико Вас не тера да одговарате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Ја пола људи овде не знам, а волео бих да их се сећам. Видиш овај човек ме прозива, како сте Ви рекли да се зове овај и стварно га не познајем, схватате ме, када ми се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се неких одједном од пре двадесет година, а ове којих би по природи могли да се сећате, Ви се не сећате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Сачакајте да ли могу да Вам објасним? Сећам се оних са којима сам директно био, значи мојих ратних другова, а не могу да се сећам неких мештана или било којих, али ме збунује, да ли познајеш овога, добро, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у «Црвеним береткама»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у «Вуковима»?

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Јесам и замислите да се ја сетим свачега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда је и разумљиво што се свега не сећате.

Сведок ГОРАН ЈЕРЕМИЋ: Како могу да се сетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања, довршено сведочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11,50 часова и биће настављен дана:

25. јануара 2011. године,

са почетком у 9 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА